

[Socialministeren]

Når der i svaret på spørgsmål nr. S 643 nævnes tilfælde, hvor en arbejdstager ved udsendelse fra en dansk arbejdsgiver hverken har været arbejdsløshedsforsikret i beskæftigelsesstaten eller i Danmark, kan der være tale om tilfælde, hvor EF-lovgivningen ikke er blevet overholdt og arbejdsgiveren derfor eventuelt har pådraget sig strafansvar i beskæftigelsesstaten. Noget ansvar for arbejdsgiveren i Danmark kan der ikke være tale om, da arbejdsløshedsforsikringen jo er frivillig for arbejdstageren efter dansk lovgivning. Den manglende forsikring i Danmark kan altså være arbejdstagerens eget valg.

Spm. nr. S 703

Til *socialministeren* (8/7 91) af:

Poul Erik Dyrlund (S):

»Hvem har i henhold til EF-forordning nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning 1408/71 artikel 17 pligten til at ansøge om fritagelse for at indbetale sociale bidrag til det EF-land, der arbejdes i?«

Begrundelse

Af ministerens svar på spørgsmål nr. S 643 fremgår det, at ministeren tilsyneladende uden hjemmel søger at påføre lønmodtagerne en forpligtelse til at ansøge om, at arbejdsgiveren fritages for at betale sociale bidrag i det EF-land, der arbejdes i.

Svar (12/7 91):

Socialministeren (Enggaard, fg.):

Artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 lyder således: »To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan ved aftale gøre undtagelser fra artikel 13 til 16 til fordel for visse kategorier af personer, der udøver lønnet eller selvstændig virksomhed, eller for visse af disse personer.«

Der er ikke i gennemførelsesforordningen givet nærmere bestemmelser om anvendelsen af forordningens art. 17.

Det er naturligt, at det er arbejdsgiveren, der tager initiativet til indgåelse af en aftale efter art. 17 i forordning nr. 1408/71. Aftalen indgås mellem myndighederne i to medlemsstater og kan kun indgås, når den skønnes at være til fordel for arbejdstageren.

Da de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne for hovedpartens vedkommende er egentlige forsikringsordninger, som finansieres ved indbetaling af bidrag fra arbejdsgivere og arbejdstagere (det er i reglen arbejdsgiveren, der indbetaler hele bidraget), påtager arbejdsgiveren sig ved ansøgning om en art. 17-aftale for en udsendt arbejdstager en forpligtelse til fortsat at holde arbejdstageren forsikret i den hidtidige beskæftigelsesstats sociale sikringsordninger. Både for arbejdsgiveren og arbejdstageren er det en fordel ikke at skifte forsikringsstat for en kortere periode. Det ville for eksempel være upraktisk for arbejdstageren, hvis hans alderspension skulle sammenstykkes af meget små pensionsdele fra forskellige stater, hvad der ville være en følge af et skift af forsikringsstat ved enhver kortvarig udsendelse for at udføre arbejde i en anden medlemsstat.

Ved ansøgning om en art. 17-aftale fra en arbejdsgiver i Danmark påtager arbejdsgiveren sig naturligvis også fortsat af holde den udsendte arbejdstager ulykkesforsikret samt forsikret i ATP-ordningen.

En arbejdsgiver har derimod efter dansk lovgivning ingen forpligtelse til at påse, at den enkelte arbejdstager er arbejdsløshedsforsikret, hverken under udsendelse til en anden medlemsstat eller under beskæftigelse i Danmark.

Spm. nr. S 704

Til *trafikministeren* (9/7 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil regeringen tage initiativ til, at der oprettes et internationalt vogtogsregister efter samme retningslinier som det internationale skibsregister, og vil ministeren oplyse, om et sådant initiativ vil kræve medvirken af andre ministre og i givet fald hvorledes?«

Begrundelse

Da det internationale skibsregister blev oprettet, forhindrede man, at den danske handelsflåde blev udflaget. Begrundelsen var, at erhvervet ikke kunne overleve med de danske regler.

Den samme situation er nu opstået for de danske eksportvogtmænd. Hvis vi skal forhindre udflagning af de danske eksportvogt, må der også oprettes et internationalt register for vogt. Det vil være en ulykke – både for